

Клетвопрѣстъпване с. с. клетвопреступление. *Бол.*

Клетвопрѣстъпенъ пр. клетвопреступный. *Бол.*

Клетвопрѣстъпникъ с. м. клетвопреступникъ. *Бол.*

Клетвопрѣстъпница с. ж. клетвопреступница. *Бол.*

Клѣтка с. ж. 1) клѣтка син. кафезъ, кафезъ 2) клѣтка рѣшетки: а пакъ на вредъ ханѣмкитѣ, що гледале прѣзъ клѣткитѣ На малкитѣ си прозорци. *Пс. 11—12, 135.* 3) града, цвѣтникъ. *Бол.*

Клетниѣъ с. м. несчастный: Да изрѣчешъ безъ забавляніе смъртъта на тоя клѣтникъ. *Х. I, 67.* Послѣ го извадили изъ гробътъ и го изгорили със трѣнѣ клѣтникътъ. *Ч. 42.* Клетнику клети! *Рш. 66.*

Клетница с. ж. несчастна: Озѣбилъ и са до толкова страшно, щото тя, клѣтницата, изгубила и умътъ си и разумътъ си. *З. 114.* Ще да поплаче клѣтницата. *З. 243.*

Клетъ съ чл. **Клетѣтъ**, **Клетѣ**, **Клетѣ** пр. 1) несчастный: Леле Боже! ако си повлѣче тая полазница и по други мѣста, тогасъ какво ли щѣтъ правятъ клеты-ты дѣвойки. *Л. Д. 1870 р. 207.* Радиная клета майница и ти следъ Рада идеше. *М. 70.* Най извади остро ножче че са удари в *клето сърце*. *Д. 50, 67—68.* 2) „несчастный“ (съ *отпънкомъ укоризны*): Ти ми си чисто Българче, Пакъ азъ самъ клета чифутка. *М. 76.* **Клѣ** дочуле клетине комшинъ, **клѣ** наклеветили дуръ при царотъ. *М. 50 р. 59.* Клето ли глунаво (*Armer Tropic*), да ви извади отъ тоя животъ! *Рш. 18.*

Клѣто (**Клѣто**) с. с. ломъ? (син. желѣзенъ ломъ): В' хлѣбъ пила бѣше остра съкрита С'клято желѣзно, кто камень бори—Спила обковы моя упилихъ!—Зидове с'клято си проломихъ. *Гн. 55:* Клято е желѣзо отъ стомнѣ направено и калено добрѣ, съ кое подканавѣтъ каменни зидове юнацы в' отчаяно время и отбѣгвѣтъ въ шумѣ. *ид. 192.* (ср. *глѣто*, *длѣто*—долото).

Клѣтъ? с. ж. 1) клѣтка син. кафезъ, кафезъ: Кѣтъ галѣбница отъ клѣтъ излѣтъ, Златка отъ пламень отгече трудно! *Гн. 29.* 2) *во мн. ч. съ эпитетомъ земни*—погребѣ: Си отвори девет врати, Девет врати земни клети (Той збор означуе потони, потѣни, подземници, дека обикновенно стоятъ бочвите со вино). *Пс. 9—10 р. 93.* (ср. *земни килери*).

Клеѣакъ с. м. немощный, безсильный (*насмѣшливо*): Юнакъ, а клеѣакъ. *Кп. 157.*

Клѣцнѣ м. сов. ср. клѣцамъ, клѣцнѣ?: Скокнѣ татѣ, клѣцнѣ мамѣ, дѣтцата ся разбѣгахъ. Лучница (*пат.*). *Ч. 119.*

Клѣчетѣкъ с. м. — *собираемое отъ клѣчка*: Дѣтцата испо-